

E dhara

ആമുഖം

വിവരവിനിമയ സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് വലിയൊരു മുന്നേറ്റമാണ് നടക്കുന്നത്. പഴയകാലങ്ങളിൽ നിന്ന് സാങ്കേതികരംഗം തികച്ചും വളർന്നിരിക്കുന്നു. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ സംരക്ഷണ യജ്ഞത്തിന്റെ ഭാഗമായി സ്കൂളുകൾ എല്ലാം ഹൈടെക് ആക്കിയിരിക്കുന്നു. സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ അറിവുകൾ പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് പകർന്നു നൽകുന്ന പദ്ധതിയാണ് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്. സമൂഹമൊട്ടാകെ സാങ്കേതികവിദ്യ പകർന്ന് കൊടുക്കുന്നതിൽ സംഭാവനയായി നൽകിക്കൊണ്ട് പി ടി എം ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റിലെ കുട്ടികളുടെ ഇ ധാര എന്ന ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ നിങ്ങൾക്കായി സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ആശംസകൾ

പി ടി എം എച്ച് എസ് എസ് ലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പുതുമകൾ ഏറെയുള്ളതും വരകളുടെയും വർണ്ണങ്ങളുടെയും അക്ഷരങ്ങളുടെയും സർഗ്ഗവാസനകളടങ്ങിയ ഈ മാഗസിൻ തയ്യാറാക്കിയതിൽ അതിയായ സന്തോഷവും അഭിമാനവുമുണ്ട്. ഇനിയും കൂടുതൽ മികച്ച മാഗസിനും ഉണ്ടാവട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു. ഇതിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും അധ്യാപകർക്കും എൻറെയും സ്കൂളിൻറെയും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ആശംസകൾ

എന്ന്

സുധീർ ജി (എച്ച് എം)

പി.ടി.എം. എച്ച്.എസ്സ്

കൊടിയത്തൂർ

ഉള്ളടക്കം

The Weight of Soil

The Shepherd Boy and the Wolf

The Pig and The Sheep

നിഴലുകൾ പറയുന്ന ഒരു

The Thirsty Crow

The Boy Who Cried Wolf

The Elephant and Friends

മിന്നാമിനുങ്ങ്

പ്രകൃതിമാതാവ്

പ്രളയ കവിത

കുരിം പാഠം

അത്യാഗ്രഹം നല്ലതല്ല

സ്വർണമീനും കാക്കയും

Seek a Revenge or give Forgiveness

Once upon a time, there was a wise old man who lived in a small village. He was known throughout the land for his wisdom and his ability to solve any problem that came his way.

One day, a young man came to the wise old man and said, "I have a problem. I have been wronged by someone and I want revenge. What should I do?"

The wise old man replied, "Before you seek revenge, you should ask yourself if it is worth it. Revenge may make you feel better in the short term but it will not bring you true happiness."

The young man thought about this for a moment and then asked, "But what if I don't seek revenge? Won't people think that I am weak?"

The wise old man replied, "True strength comes from within. It takes more courage to forgive than it does to seek revenge. If you can find it in your heart to forgive those who have wronged you, you will find true happiness."

The young man thought about this for a moment and then

Magazine Editorials

Ashmil.U

Shadin KK

RAJA FATHIMA

NASHWA

The Weight of Soil

Once upon a time, there was a Kingdom. The king there only had one leg and one eye, but he was very intelligent and kind. Everyone in his kingdom lived a happy and a healthy life because of their king. One day the king was walking through the palace hallway and saw the portraits of his ancestors. He thought that one day his children will walk in the same hallway and remember all the ancestors through these portraits.

But, the king did not have his portrait painted. Due to his physical disabilities, he wasn't sure how his painting would turn out. So he invited many famous painters from his and other kingdoms to the court. The king then announced that he wants a beautiful portrait made of himself to be placed in the palace. Any painter who can carry out this should come forward. He will be rewarded based on how the painting turns up.

All of the painters began to think that the king only has one leg and one eye. How can his picture be made very beautiful? It is not possible and if the picture does not turn out to look beautiful then the king will get angry and punish them. So one by one, all started to make excuses and politely declined to make a painting of the king.

But suddenly one painter raised his hand and said that I will make a very beautiful portrait of you which you will surely like. The king became happy hearing that and other painters got curious. The king gave him the permission and the painter started drawing the portrait. He then filled the drawing with paints. Finally, after taking a long time, he said that the portrait was ready!

The Shepherd Boy and the Wolf

A Shepherd Boy tended his master's Sheep near a dark forest not far from the village. Soon he found life in the pasture very dull. All he could do to amuse himself was to talk to his dog or play on his shepherd's pipe.

One day as he sat watching the Sheep and the quiet forest, and thinking what he would do should he see a Wolf, he thought of a plan to amuse himself. His Master had told him to call for help should a Wolf attack the flock, and the Villagers would drive it away. So now, though he had not seen anything that even looked like a Wolf, he ran toward the village shouting at the top of his voice, "Wolf! Wolf!"

As he expected, the Villagers who heard the cry dropped their work and ran in great excitement to the pasture. But when they got there they found the Boy doubled up with laughter at the trick he had played on them. A few days later the Shepherd Boy again shouted, "Wolf! Wolf!" Again the Villagers ran to help him, only to be laughed at again.

Then one evening as the sun was setting behind the forest and the shadows were creeping out over the pasture, a Wolf really did spring from the underbrush and fall upon the Sheep.

In terror the Boy ran toward the village shouting "Wolf! Wolf!" But though the Villagers heard the cry, they did not run to help him as they had before. "He cannot fool us again," they said.

The Wolf killed a great many of the Boy's sheep and then slipped away into the forest.

The Pig and The Sheep

One day a shepherd discovered a fat Pig in the meadow where his Sheep were pastured. He very quickly captured the porker, which squealed at the top of its voice the moment the Shepherd laid his hands on it. You would have thought, to hear the loud squealing, that the Pig was being cruelly hurt. But in spite of its squeals and struggles to escape, the Shepherd tucked his prize under his arm and started off to the butcher's in the marketplace.

The Sheep in the pasture were much astonished and amused at the Pig's behavior and followed the Shepherd and his charge to the pasture gate.

"What makes you squeal like that?" asked one of the Sheep. "The Shepherd often catches and carries off one of us. But we should feel very much ashamed to make such a terrible fuss about it like you do."

"That is all very well," replied the Pig, with a squeal and a frantic kick. "When he catches you he is only after your wool. But he wants my bacon! gree-ee-ee!"

നിഴലുകൾ പറയുന്ന കഥ

രാഹുൽനഗരത്തിലെ തിരക്കിൽമുങ്ങിയ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നു. രാവിലെ ഓഫീസിലേക്കുള്ള ഓട്ടവും വൈകുന്നേരം മടങ്ങിയെത്തുന്ന തളർച്ചയും അവന്റെ ദിവസങ്ങൾ ഒരേപോലെ കടന്നുപോയി. മൊബൈൽഫോണും ലാപ്ടോപ്പും ആയിരുന്നു അവന്റെ ലോകം. അഖർവാസികളുടെ പേരുകളെക്കുറിച്ചുപോലും അവൻ അറിയില്ലായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ഓഫീസിൽനിന്നു മടങ്ങുമ്പോൾ കനത്ത മഴ പെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ബസ്സ്റ്റോപ്പിൽനിന്നുപോൾ അടുത്തുള്ള പഴയ കെട്ടിടത്തിന്റെ തണലിൽ അവൻ കയറി നിന്നു. അവിടെ ഒരു വൃദ്ധൻ മഴയിലേക്ക് നോക്കി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. മുഖത്ത് കാലത്തിന്റെ രേഖകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു.

“ഇവിടെ ആരും വരാറില്ലേ?” രാഹുൽചോദിച്ചു. വൃദ്ധൻ ചിരിച്ചു.

“മഴപോലെ മനുഷ്യരും കടന്നുപോകും, മകനേ. നിൽക്കാൻ ആരുമില്ല.”

അവന്റെ വാക്കുകൾ രാഹുലിന്റെ മനസ്സിൽ കുത്തിപ്പൊക്കി. മഴ നിൽക്കുന്നത് വരെ ഇരുവരും സംസാരിച്ചു. വൃദ്ധൻ തന്റെ ജീവിതകഥയുടെ ചെറിയ ഭാഗങ്ങൾ പറഞ്ഞു – നഷ്ടങ്ങളും ഒറ്റപ്പെടലും പ്രതീക്ഷയും.

മഴ മാറിയപ്പോൾ രാഹുൽ എഴുന്നേറ്റു. പോകുമ്പോൾ അവൻ തിരിഞ്ഞുനിന്ന് പറഞ്ഞു:

“നാളെ ഞാൻ വീണ്ടും വരാം.”

The Thirsty Crow

One hot summer day when there had been no rain for months and all the ponds and rivers had dried up. A thirsty crow was searching for water. At last, he spotted a pitcher of cool water in a garden and flew down to take a drink, but when he put his head into the neck of the pitcher, it was only half full, and the crow could not reach the water.

The poor crow knew that if he did not get a drink, soon, he would die of thirst. He had to find some way of getting to the water in the pitcher as he looked around,

The Boy Who Cried Wolf

There once lived a young shepherd boy who took his flock of sheep to the mountains for grazing every single day. One day he became bored and thought it would be funny to play a trick on the villagers. He cried out, “Wolf! Wolf! A wolf is attacking the sheep!” The boy cried so loud that the villagers got worried. They immediately ran towards the mountains to help him.

When they reached there, there was no wolf, just the boy laughing at them. The boy repeated this trick several times, each time fooling the villagers. But one day, a real wolf appeared. The boy got scared and started crying for help in fear.

“Wolf! Wolf! Please help!” But this time, none of the villagers came. The villagers thought that this might be one of the boy’s trick to fool them and none of them went to help him.

The Elephant and Friends

Once upon a time, there was an elephant, who wandered in a big forest. He was all alone and wanted to make friends. One day, when he was roaming around he met a monkey. "Will you be my friend," he asked the monkey.

"You are too big to jump from tree to tree, branch to branch and have fun with us. So I can't be your friend," said the monkey.

The elephant then came across a rabbit and asked him to be his friend. The rabbit replied, "You are too big to fit in my small home. You cannot be my friend," said the rabbit.

The elephant then met a frog and asked him the same question. "You are so big and heavy; you won't be able to jump like me. So you can't be my friend. The elephant felt bad and started walking and then he met a fox.

He asked the fox, "Will you be my friend?" The fox replied that, "You are too big to be my friend." Disappointed the elephant walked back home with no friends.

The next day he woke up hearing loud screams. He got out of his bed and opened the front door only to see all the animals running here and there in fear. The elephant stopped a monkey and asked what was happening and he came to know that a tiger was attacking all the animals of the jungle, and they were running to save their lives.

The elephant wanted to help the small animals and decided to go to the tiger.

"Please sir, don't kill my friends. Leave them alone," the elephant urged.

മിന്നാമിനുങ്ങ്

മിന്നാമിനുങ്ങ്

മിന്നിതിളങ്ങുന്ന മിന്നാമിനുങ്ങെ

താഴേക്ക് ഒന്നു നീ വന്നാട്ടെ

താഴോട്ടു വന്നാൽ എന്തുതരും നീ

ഉണ്ണിക്കൂട്ടാ കുന്യതികൂട്ടാ

ഞാനപഴവും നീലക്കുറിഞ്ഞിവും തന്നീടാം

ഞാൻ

മിന്നാമിനുങ്ങെ

ഇല്ലില്ല ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ വരില്ലഞാൻ

എനിക്കൊന്നും വേണ്ടേ വേണ്ടേ.....

പ്രകൃതിമാതാവ്

പെറ്റമ്മയല്ലെലും പോറ്റമ്മയാണെന്റെ
പ്രകൃതി എന്ന് സാഗരം
ജന്മജന്മാന്തര ബന്ധമാണുള്ളത് ഞാനും
പ്രകൃതിയുമാഖി
സങ്കടാവസ്ഥയിൽ മുരുകുപൊഴിക്കുമ്പോൾ
അമ്മ വരും തെന്നലാഖി
ആനന്ദാവസ്ഥയിൽ തുള്ളിച്ചാടുമ്പോൾ
പുഷ്പസുഗന്ധമാഖി വന്നീടുമമ്മ

പ്രളയ കവിത

മലയ്ക്കത് തണലാലിരുന്നു
താഴ്വാരത്തിന് കുളിരും .

ഒരുന്നാൾ,

ഞാനൊരു മന്ത്രരത്നവിഖ
വാടകയ്ക്കടുത്തു.

തണൽഒടി ചുമാറ്റി,
കുളിർ പിഴുതെറിഞ്ഞു.
പിന്നെ എന്നെയും.

കുരിം പാഠം

കാലം തെറ്റിയ തുലാവർഷം
കണ്ണുകൾ ചുട്ടു കാത്തിരുന്നിട്ടുമെ-
ത്താത്ത ഇടവപ്പാതി.
വിണ്ടുകീറി വയലുകൾ .
പെട്ടെന്ന്
അവയ്ക്ക് പാരണയായ്
പെരും മഴ.
ഗ്രാമം വെള്ളത്തിലായ്.
പുറത്തിറങ്ങാൻ വലഞ്ഞ വർ
പുരപ്പുറത്ത് കയറി
ഉറക്കെ ആർത്തുവിളിച്ചു.
ജെ.സി.ബിയെ വിളിക്കൂ.

അത്യാഗ്രഹം നല്ലതല്ല

ഒരു കാലത്തു ഈ കഥ കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടി പോലും ഉണ്ടാവിരുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ എത്ര മക്കൾക്കു അന്നത്തെ കുട്ടികളായ ഇന്നത്തെ അച്ഛനമ്മമാർ ഈ കഥ പറഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്നും അറിയില്ല. അറിയാത്ത ഇന്നത്തെ മക്കൾക്കും, അറിയാമാവിരുന്ന അന്നത്തെ മക്കൾക്കും (ഓർമ്മ പുതുക്കാൻ) വേണ്ടി ഞാൻ ഇവിടെ ആ കഥ ഒരിക്കൽകൂടെ പറയാം.

ഒരിടത്ത് ഒരിടത്ത് ഒരു നായ വിശന്നു വലഞ്ഞു നടക്കുകയായിരുന്നു. അങ്ങനെ കുറങ്ങി നടന്നപ്പോൾ ഒരു കശാപ്പുശാല കണ്ടു. മക്കളേ കശാപ്പുശാല എന്നു വച്ചാൽ മൃഗങ്ങളെ വെട്ടി ഇറച്ചിയാക്കി നമ്മൾക്കു തരുന്ന സ്ഥലം. കശാപ്പുശാലയുടെ അടുത്ത് നിറയെ എല്ലിൻ കഷണങ്ങൾ കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ നായ കണ്ടു. അപ്പോൾ നായ വിചാരിച്ചു “ഹാൽ ഇതു കൊള്ളാമല്ലോ. മാംസം കുറെയ്ക്കൂ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലുകൾ, ഇതിൽ ഒരെണ്ണം എടുക്കാം, തിന്നു വിശപ്പും മാറ്റാം”. നായ കൂടുതൽ മാംസം പറ്റിപ്പിടിക്കുന്ന വലിയ ഒരു എല്ലുകഷണം കടിച്ചെടുത്ത് വീട്ടിലേക്കു ഓടി.

വീട്ടിലെത്താനായി. ഇനി ഒരു പാലം കടക്കുകയേ വേണ്ടൂ. നായ പാലത്തിൽ കയറി. താഴെ വെള്ളമാണ്. നായ വെള്ളത്തിലേക്കു നോക്കി.

“അമ്പടാ വെള്ളത്തിൽ വേറെ ഒരു നായ, അവന്റെ വായിലുണ്ടുണ്ട് ഒരു വലിയ എല്ല്.”

നായക്കു അതു കണ്ട് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ എല്ലും കൂടെ കൈകലാക്കണം എന്നു അവൻ തീരുമാനിച്ചു.

സ്വർണ്ണമീനും കാക്കയും

ഒരു കുളത്തിൽ ഒരു സ്വർണ്ണ മീനുമുണ്ടായിരുന്നു. വലിയ അഹങ്കാരി ആയിരുന്നു അവൻ. സ്വർണ്ണ മീൻ എപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരെ കുളിവാക്കുമായിരുന്നു.

നിങ്ങളെല്ലാവരെയും കാണാൻ ഒരു ഭംഗിയുമില്ലല്ലോ ?

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു കാക്കചേട്ടൻ അതുവഴി വന്നു. കുളത്തിൽ എന്തോ സ്വർണ്ണ നിറത്തിൽ വെട്ടി തിളങ്ങുന്നത് കാക്കചേട്ടന്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടു.

"ഹയ്യാ" അതൊരു സ്വർണ്ണ മീനാണല്ലോ...

കാക്ക ചേട്ടന്റെ വായിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു. കാക്ക ചേട്ടൻ വേഗം സ്വർണ്ണമീനിനെ ഒറ്റക്കൊരുക്കം.. ഭാഗ്യത്തിന് സ്വർണ്ണ മീനിന്റെ ഒരു കുഞ്ഞി ചിറകിനു മാത്രമേ കൊരുക്കം കൊണ്ടുള്ളൂ...

ഏതാലും സ്വർണ്ണ മീനിന് നന്നായി വേദനിച്ചു. തനിക്ക് സ്വർണ്ണ നിറം ഉള്ളത് കൊണ്ടാണ് കാക്ക ചേട്ടൻ കൊരുക്കാൻ വന്നതെന്ന് സ്വർണ്ണ മീനിന് മനസ്സിലായി.

അതോടെ സ്വർണ്ണ മീനിന്റെ അഹങ്കാരമെല്ലാം പമ്പകടന്നു. നല്ല ഒരു കുഞ്ഞു മീനായി അവൻ കുളത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടി.